

បូជាគ្រឿងសក្ការ

ឥមេហិ ទិបធូបាទិសក្ការេហិ ពុទ្ធិំ ធម្មំ សង្ខំ អភិបូជយាមិ
 មាតាបិតានីតំ គុណវណ្ណានញ មយ្ហញ្ច ទិយត្តំ អត្តាយ ហិតាយ សុខាយ។
 ប្រែថា៖ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជានូវព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ
 ជាម្ចាស់ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយ មានទៀន និងធូបជាដើមនេះ
 ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់
 អ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយ មានមាតាបិតាជាដើមផង ដល់ខ្ញុំព្រះករុណា
 ផង អស់កាលជាយូរអង្វែងទៅហោង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ពុទ្ធិវគ្គប្បណាម

នមោ តស្ស គគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

(សូត្របីចប់)

ប្រែថា៖ វិកិរិយានមស្សការថ្វាយបង្គំនៃខ្ញុំព្រះករុណាចូរមាន ដល់
 ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ទ្រង់
 ត្រាស់ដឹងនូវព្រះធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមាន
 គ្រួសារចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ពុទ្ធជានុស្សតិ

ឥតិមិ សោ គគវា អេហំ សម្មាសម្ពុទ្ធា វិជ្ជាចរណសម្មន្នោ
សុគតោ លោកវិនិច្ឆ អនុត្តរេ បុរិសទម្មសារថិ សត្តា ខេវមនុស្សានំ
ពុទ្ធា គគវាតិ តំ អរហនិកុណសំយុត្តំ ពុទ្ធិំ សិសោ នមាមិ តញ្ច ពុទ្ធិំ
ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ។

ឥតិមិ សោ គគវា អេហំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ទ្រង់
ព្រះនាមថា អេហំ ព្រោះព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសីកសត្រូវ ពោលគឺកិលេស
ព្រមទាំងកាយបយោគ និងវចីបយោគ, សម្មាសម្ពុទ្ធា ទ្រង់ព្រះនាមថា
សម្មាសម្ពុទ្ធា ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវព្រាយ្យធម៌ទាំងពួងដោយ
ប្រពៃចំពោះព្រះអង្គឥតមានគ្រួសារចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ, គគវា
ទ្រង់ព្រះនាមថា គគវា ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរទៅកាន់ត្រែភពខ្នាក់
ចោលហើយ គឺថាព្រះអង្គមិនត្រឡប់មកកើតទៀតឡើយ, វិជ្ជាចរណ-
សម្មន្នោ ទ្រង់ព្រះនាមថា វិជ្ជាចរណសម្មន្នោ ព្រោះព្រះអង្គបរិបូណ៌
ដោយវិជ្ជា ៣ និង វិជ្ជា ៨ និង ចរណៈ ១៥, សុគតោ ទ្រង់ព្រះនាមថា
សុគតោ ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរល្អយាងទៅកាន់សុន្ទរស្ថាន គឺអមត-
មហានិព្វាន, លោកវិនិច្ឆ ទ្រង់ព្រះនាមថា លោកវិនិច្ឆ ព្រោះព្រះអង្គជ្រាប
ច្បាស់នូវត្រៃលោក, អនុត្តរេ ទ្រង់ព្រះនាមថា អនុត្តរេ ព្រោះព្រះអង្គ

ប្រសើរដោយសីលាទិគុណរកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្នា, បុរិសធម្មសារធិ
 ទ្រង់ព្រះនាមថាបុរិសធម្មសារធិ ព្រោះព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរសដែល
 មានឧបនិស្ស័យគួរនឹងទូន្មានបាន, សត្ត ទេវមនុស្សានំ ទ្រង់ព្រះនាម
 ថា សត្ត ទេវមនុស្សានំ ព្រោះព្រះអង្គជាសាស្ត្រាចារ្យ នៃទេវតានិង
 មនុស្សទាំងឡាយ, ពុទ្ធលោ ទ្រង់ព្រះនាមថា ពុទ្ធលោ ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់
 ដឹងនូវចតុរារិយសច្ចហើយញ៉ាំងអ្នកដទៃឲ្យត្រាស់ដឹងផង, គគវា ទ្រង់
 ព្រះនាមថា គគវា ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរទៅកាន់ត្រៃភព ខ្នាក់ចោល
 ហើយ គឺថាព្រះអង្គមិនត្រឡប់មកកើតទៀតឡើយ, តំ អរហនិគុណ-
 សំយុត្តំ ពុទ្ធិ សិវសា នរោមិ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មា
 សម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះអង្គប្រកបព្រមហើយដោយគុណមានគុណថា អរហំ
 ជាដើមនោះ ដោយសិរសាគីត្យង តញ្ច ពុទ្ធិ ឥមេហិ សក្ការេហិ
 អតិបូជយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជាចំពោះនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ
 ជាម្ចាស់នោះដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ធម្មានុស្សតិ

ស្វាគ្គាតោ ឥគវតោ ធម្មោ សន្និដ្ឋិកោ អកាលិកោ ឯហិបស្សិកោ
ឱបនយិកោ បច្ចុត្តំវេទិតញោ វិញ្ញុហិតិ តំ ស្វាគ្គាតានិគុណសំយុត្តំ ធម្មំ
សិសោ នមាមិ ឥព្វ ធម្មំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ។

ស្វាគ្គាតោ ឥគវតោ ធម្មោ ព្រះបរិយត្តិធម៌គឺព្រះត្រៃបិដក
ជាធម៌ គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងហើយដោយល្អ (ធម្មោ
ព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌មាន ៧ ប្រការ គឺមគ្គ ៨ ផល ៨ និព្វាន ១),
សន្និដ្ឋិកោ ជាធម៌ គឺព្រះអរិយបុគ្គលទាំងពួងដឹងពិត ឃើញពិត ដោយ
បច្ចុវេក្ខណញ្ញាណគឺថានឹងបានដោយស្តាប់ដោយជឿបុគ្គលដទៃនោះ ៗ
ក៏ទេ គឺឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង, អកាលិកោ ជាធម៌ឲ្យនូវផលមិន
រង់ចាំកាល គឺថាកាលបើព្រះអរិយមគ្គកើតឡើងហើយព្រះអរិយផល
ក៏កើតក្នុងលំដាប់គ្នា មិនបានយឺតយូរឡើយ, ឯហិបស្សិកោ ជាធម៌គួរ
ដល់ឯហិបស្សវិនិច្ឆ័យ គឺថាបើព្រះអរិយបុគ្គលដែលបានសម្រេចមគ្គផល
ហើយ ក៏គួរនឹងហៅបុគ្គលដទៃឲ្យចូលមកមើលបាន, ឱបនយិកោ
ជាធម៌ គឺព្រះអរិយបុគ្គលគប្បីបង្ហោនចូលមកទុកក្នុងខ្លួនដោយអំណាច
នៃភាវនា, បច្ចុត្តំវេទិតញោ វិញ្ញុហិតិ ជាធម៌ គឺអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ

មានខត្យដិតញ្ញបុគ្គលជាដើម គប្បីដឹងគប្បីឃើញច្បាស់ក្នុងចិត្តនៃខ្លួន,
តំ ស្វាគ្វាតានិគុណសំយត្តំ ធម្មំ សិរសោ នមាមិ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមថ្វាយបង្គំ
នូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់ដ៏ប្រកបព្រមហើយដោយគុណ មានគុណថា ស្វាគ្វាតា
ជាដើមនោះដោយសិរសោគីត្យង តញ្ញ ធម្មំ ឥមេហិ សក្ការេហិ
អតិបូជយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជាចំពោះនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ
ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

សង្ឃានុស្សតិ

សុបដិបន្លោ គគវតោ សាវកសង្ឃោ ឧបុបដិបន្លោ គគវតោ
 សាវកសង្ឃោ ញាយបដិបន្លោ គគវតោ សាវកសង្ឃោ សាមិចិបដិបន្លោ
 គគវតោ សាវកសង្ឃោ យទិទំ ចក្ការិ បុរិយុគានិ អដ្ឋ បុរិសបុគ្គលា
 ឯស គគវតោ សាវកសង្ឃោ អាហុនេយ្យោ បាហុនេយ្យោ
 ទក្ខិនេយ្យោ អណ្ណលិកណីយោ អនុគ្គរំ បុណ្ណក្ខេត្តំ លោកស្សានិ តំ
 សុបដិបន្តានិគុណសំយុត្តំ សង្ឃំ សិសោ នមាមិ តញ្ញ សង្ឃំ ឥមេហិ
 សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ។

សុបដិបន្លោ គគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃជាសាវកនៃ
 ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃគឺប្រតិបត្តិតាម
 គន្លងព្រះនពលោកុត្តរធម៌, ឧបុបដិបន្លោ គគវតោ សាវក សង្ឃោ
 ព្រះសង្ឃជាសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដោយត្រង់
 គឺប្រតិបត្តិជាជាម្បងៗមាបដិបទា, ញាយបដិបន្លោ គគវតោ
 សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃជាសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិ
 ដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវព្រះនិព្វាន ជាស្ថានក្សេមផុតចាកទុក្ខទាំងពួង,
 សាមិចិបដិបន្លោ គគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃជាសាវកនៃ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដ៏សមគួរដល់សាមិចិកម្ម គឺប្រតិបត្តិ
 គួរដល់សីល សមាធិ បញ្ញា, យទិណ្ឌំ ចត្តារិ បុរិសយុគានិ ព្រះសង្ឃ
 ឯណា បើរាប់ជាគូនៃបុរសទាំងឡាយមាន ៨ គូ គឺព្រះសង្ឃដែលបាន
 សម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គ និងសោតាបត្តិផលជាគូ ១ សកទាតាមិមគ្គ
 និងសកទាតាមិផលជាគូ ១ អនាតាមិមគ្គ និងអនាតាមិផលជាគូ ១
 អរហត្តមគ្គ និងអរហត្តផលជាគូ ១, ធម្មំ បុរិសបុគ្គលា បើរាប់រៀងជា
 បុរសបុគ្គលមាន ៨ គឺព្រះសង្ឃដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គ ១
 សោតាបត្តិផល ១ សកទាតាមិមគ្គ ១ សកទាតាមិផល ១
 អនាតាមិមគ្គ ១ អនាតាមិផល ១ អរហត្តមគ្គ ១ អរហត្តផល ១,
 ឯស គគវតោ សាវកសង្ខេទ ព្រះសង្ឃទាំងនេះជាសង្ឃសាវកនៃ
 ព្រះដ៏មានព្រះភាគ, ធារុនេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យដែល
 បុគ្គលឧទ្ទិសចំពោះអ្នកមានសីល ហើយនាំមកអំពីចម្ងាយបង្ហោនចូល
 មកបូជា, បាហុនេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវអាគន្តកទានគឺទានដែល
 បុគ្គលតាក់តែងដើម្បីញាតិនិងមិត្តដែលមកអំពីទិសផ្សេងៗ ហើយ
 បង្ហោនចូលមកបូជា, ធិត្តិនេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវទានដែលបុគ្គល
 ជឿនូវកម្មនិងផលនៃកម្មហើយបូជា, អញ្ចុលិកវេណិយោ លោកគួរដល់
 អញ្ជូលីកម្ម ដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ, អនុគ្គំ បុញ្ញុក្ខេត្តំ លោកស្សាតិ

លោកជាបុព្វខេត្ត គឺជាទិដុះឡើងនៃពូជ គឺបុណ្យនៃសត្វលោកកខេត្ត
 ដទៃក្រែលែងជាងគ្មាន តំ សុបដិបន្លាទិគុណសំយុត្តំ សង្ឃំ សិសោ នមាមិ
 ខ្ញុំព្រះករុណាសូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ដ៏ប្រកបព្រមដោយគុណ
 មានគុណថា សុបដិបន្លា ជាដើមនោះដោយត្បូង តណ្ហ សង្ឃំ ឥមេហិ
 សក្កុហេតិ អតិបុជយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមបូជាចំពោះនូវព្រះសង្ឃ
 ជាម្ចាស់នោះ ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

